

Heinrich Schuckmann

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Schuckman, Iuris Doctor ... Ad Exequias Quas Suavißimo Puerulo Heinricho Schoffen/ Filiolo suo charissimo Moestissimi Parentes hodie ... paratas cupiunt Omnium Ordinum Cives Academicos amanter invitat**

Rostochii: Wepplingius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777423480>

Druck Freier  Zugang



Schuckman, H.,

in

H. Schöff.

Rost. 1654.

38.















PROGRAMMA

145

*Quo*  
RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HEINRICUS SCHUCKMAN,

Juris Doctor, Codicis Professor &  
Ducalis Consistorij Assessor,

Ad  
Exequias  
Quas

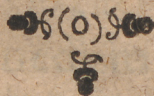
*Suavissimo Puerulo*

HEINRICO  
Schoffen /

Filiolo suo charissimo

Moestissimi Parentes hodiè horâ primâ pomeridianâ  
paratas cupiunt

*Omniū Ordinum Cives Academicos amanter  
invitat.*



ROSTOCHII,

Excudebat NICOLAUS KILIUS, Academ. Typogr

Anno 1654.









QUSÆ sunt distinctæ, ob  
quas Adulti Infantibus, &  
hi vicissim illis præferun-  
tur. *Adultorum* ætas, velut  
eorum qui usum rationis  
habent & consiliis juxtâ ac viribus pol-  
lent, ad obeunda in orbe terrarum of-  
ficia variâ, & res hinc indè agendas  
prorsus necessaria est. Abs eâ si qui-  
dem esset, nullus esset Rebus publicis  
Scholis, rei familiari, nullus societati,  
conversatiōi, commerciis vitæ huma-  
næ, nullus colligendæ per media à Deo  
constituta, nullus ordinandæ propa-  
gandæq; Ecclesiæ locus, non contractus  
celebrari, non exerceri iudicium, non  
homo educari, nedum erudiri, nec  
ipsum genus humanum propagari ser-  
variq; adeò posset; Omnes in super vir-  
tutes



artes, opificia, omniaq; ingenio-  
forum inventa jacerent quasi sopita  
aut sepulta, neq; ipsis naturæ bonis, quæ  
hominum gratiâ producta à DEO sunt,  
hominibus uti frui liceret. In adultis  
prætereà virtus Regenerationis, tum  
per opera bona, tum passiones ac tri-  
bulationes varias sese exferit, commen-  
datq; multifariam gratiæ divinæ divi-  
tias, quas novissimus dies & æternæ  
vitæ gloria clarissimè patefaciet. Atq;  
hæc ratio est, quam obrem DEUS, non  
statim à Baptismo quemlibet è vitâ  
tollit, sed adolescere, juvenescere, con-  
senescere homines facit. Cæterum  
*Infantes*, iiq; regenerati, hæc in primis fe-  
licitate præ adultis gaudent, quod à  
multis absunt malis, quæ plures morta-  
lium in hoc & futuro seculo infelicissi-  
mos reddunt. Liberi nempe sunt à cæ-  
dibus, adulteriis, furtis, obrectationi-  
bus



bus, injuriis, blasphemiam, aliisque actibus peccatorum grandioribus; ut ut fontem illorum omnium, corruptionem naturæ, propter quam & morti obnoxii sunt, non minus circumferant quam adulti. Non turbant mentes eorum curæ ac sollicitudines vanæ, ex vicissitudine rerum humanarum, quæ sensibus obijciuntur atque per hos animis sese ingerunt, enatae; non divitiæ aut honores efferunt, non deprimunt paupertas vel fors adversa, non voluptates mundi, seu peccandi illecebræ, non ullæ consuetudines pravae pervertunt. Simplicitatem porro & humilitatem pueritiæ tanti æstimat Salvator, ut eam exempli loco statuatur, quod Christianorum quisque participes futurus regni cælorum, imitetur. Denique ab omnibus animæ periculis tuti infantes, temporali hac vitâ, cum visum DEO fuerit, felicissime excedunt, indubitati Cœlestium Cives, eò quod regenerationis gratiam, quam adultorum multi admisissis contra conscientiam peccatis perdunt, adeoque fidei ac salutis naufragium faciunt, illi salvam illibatamque retinent. Hæc & horum similia cogitabunt Parentes mœstissimè, Pater nempe vir præstantissimus JACOBUS Schoff/ Reipublicæ Rostochiensis Secretarius, & Mater MARGRETA Quistorps/ Fœmina letissimè, atque virtutibus muliebrem sexum decorantibus conspicua, cogitabunt inquam in



inire Finem in HETN RICI, & moerori ter-  
minum figent. Natus is est die 7. Februarii  
hujus ipsius anni millesimi, sexcentefimi, quin-  
quagesimi quarti, circa sextam matutinam; de-  
natus die 2. Septembris, manè antè octavam.  
Breve illud gaudium fuit quod ex infante svavis-  
simo ceperunt Parentes *Φιλόσοφοι* qui filio-  
lo suo ineffabiles delicias, quas ille nunc perci-  
pit & æternum percipiet, non invidebunt. De-  
lectetur hîc impius multitudo auri argentiq;,  
ille in cœlis cum universo beatissimorum An-  
gelorum & electorum hominum choro dele-  
ctatur multitudo pacis. Delectetur mundus  
opiparis & luxuriosis convivis: ille delectatur  
DEO. DEUM manducat ne esuriat, bibit  
eum ne sitiat, illuminatur ab eo ne cæcutiat.  
Qui fari hîc per ætatem non potuit, ibi laudes  
DEI sui inexplicabili voce decantat. Jacuit  
hic in cunis constrictus fasciis; ibi sedens in thro-  
no Christi & regiâ libertate donatus triumphat.  
Disciplinæ capax hîc nondum erat, ibi omnem  
præsents seculi sapientiam ex alto despicit. Va-  
git hîc & ærumnosam mortalis vitæ conditio-  
nem peccato contractam deploravit, ibi exul-  
tat gaudio perfusus inæstimabili. Non senescet  
in cœlis, non tabescet, non putrescet, ab omni  
corruptione liber. Nullum ibi adversarium  
habet, nullum metuit infortunium, nullum re-  
formi-



formidat periculum). Non mortem ibi, non  
luctum, non lassitudinem, infirmitatem,  
æstum, frigus, molestiam sentit. Vivit, qui-  
escit, refocillatur in DEO, quem possidet totus.  
Speraverunt equidem Parentes, fore, ut filius hic  
Majorum suorum, Avi nimirum Paterni pru-  
dentissimi viri Dn. NICOLAI Schoffen / Sena-  
toris & Camerarii Civitatis Sternbergensis spe-  
ctatissimi: Materni, Viri admodum Reverendi  
Clarissimi & Excellentissimi Dn. D. JOHAN-  
NIS QUISTORPII, Theologi celeberrimi,  
Facultatis Theologicæ quondam Senioris, &  
Ecclesiæ apud nos Superintendentis venerabilis:  
Aviæ item paternæ, MARGARETÆ Gruben/  
& quæ per DEI gratiam in vivis adhuc est, Ma-  
ternæ BARBARÆ Domans / matronarum  
honestissimarum, virtutes imitaturus, utilem  
aliquandò ac salutarem communi bono operam  
navaret. Verum spem istam optimus DEUS in  
sortem meliorem commutavit, quâ beatus ab  
omni parte, perfectusq; illicò factus infans tenel-  
lus, ita quasi compellat versantes in terris, terre-  
nisq; rebus addictas mentes. Quæ vos agit ve-  
sania, vitiorum sitire absinthium, mundi sequi  
naufragium, impiæ tyrannidis ferre dominium;  
& curnon magis convolare nitimini ad sancto-  
rum felicitatem, ad angelorum societatem, ad  
solennitatem supernæ lætitiæ, ad jucunditatem  
vitæ



vita non peritura, ut possitis penetrare in virtutes Domini, & videre superabundantes divitias bonitatis ejus. Illuc festinandum, ubi semper vivendum. Si enim (quæ Augustini olim commonefactio fuit) sic amatis istam miseram, fluidamq; vitam, ubi cum tanto labore vivitis, & ubi vix currendo, sudando, suspirando, necessarius corporis satisfacitis; quanto magis amare debetis vitam æternam, ubi nullum laborem sustinebitis, ubi semper summa securitas, summa felicitas, felix libertas, felix beatitudo. Hæc & quæ paria his sunt, penitus considerandi, occasionem dat funus hodiernum; Cujus deductioni, Cives Academiæ omnium ordinum honoratissimi lectissimiq;, ut frequentes interficiis, amantervos invito. Dabitur hoc, quicquid officii est, solatio Parentum mœstissimorum, dabitur memoriæ piæ D. QUISTORPII Senioris, Viri de Republicâ literariâ præclarè meriti, ut & familiæ totius honori. P. P. Rostochi, sub sigillo Rectoratus; die 5. Septembris

Anno 1654.

*Conventus fiet in Templo Jacobæo hora  
primâ.*

—(o)—





















formidat periculum, Non  
luctum, non lassitudinem  
æstum, frigus, molestiam se  
escit, refocillatur in DEO, qu  
Speraverunt equidem Parent  
Majorum suorum, Avi nim  
dentissimi viri Dn. NICOLA  
toris & Camerarii Civitatis S  
ctatissimi: Materni, Viri adm  
Clarissimi & Excellentissimi  
NIS QUISTORPII, TH  
mi, Facultatis Theologicæ qu  
Ecclesiæ apud nos Superinten  
Aviæ item paternæ, MAR GA  
& quæ per DEI gratiam in v  
ternæ BARBARÆ Domar  
honestissimarum, virtutes im  
aliquandò ac salutarem comm  
navaret. Verum spem istam o  
sortem meliorem commutav  
omni parte, perfectusq; illicò  
lus, ità quasi compellat versan  
nisq; rebus addictas mentes.  
sania, vitiorum sitire absinthii  
naufragium, impiæ tyrannidis  
& cur non magis convolare  
rum felicitatem, ad angeloru  
solennitatem supernæ lætitiæ,

the scale towards document

ibi, non  
litatem,  
vit, qui  
et totus,  
filius hic  
erni pru  
n/ Sena  
nsis spe  
everendi  
DHAN  
eleberri  
nioris, &  
erabilis:  
Gruben/  
est, Ma  
onarum  
utilem  
operam  
EUS in  
eatus ab  
ns tenel  
is, terre  
agit ve  
di sequi  
linium;  
l sancto  
tem, ad  
litatem  
vitæ